

Beretning fra Forsøgsstationen ved Lyngby for Aaret 1900.

Af Statskonsulent K. Hansen.

I 1900 udførtes ved Forsøgsstationen ved Lyngby følgende Forsøg.

1. Forsøg med forskellige Rugsorter, udsaaet under samme Forhold. Forfrugt: 2det Aars Kløver, slaaet ved St. Hansdagstid, og Jorden derefter halvbrakket. Jordbehandling: tynd Pløjning af Grønjorden omkring 1ste Juli, med paafølgende Ringtromling, derefter gentagen Skrællepløjning, Harvning og Ringtromling. Dyb Pløjning lige før Saaningen. Gødning: 200 Pd. 18 % Superfosfat pr. Td. Ld. Saatid: 15de September. Saamængde: 200 Pd. bredsaet pr. Td. Ld., dækket med Haandharver. Jorden bekvem ved Saaningen.

Følgende Prøver udsaaedes, hver især paa 3 Fællesparceller å $\frac{1}{200}$ Td. Ld.:

- 1) Provsti-Rug, original 1899.
- 2) do., i Forsøgene siden 1889.
- 3) Bretagne-Rug, Brattingsborg 1899.
- 4) do., Sjælland 1899.
- 5) do., i Forsøgene siden 1889.
- 6) Zeelænder-Rug, Heine 1898.
- 7) do., i Forsøgene siden (original) 1889.
- 8) Prof. Heinrichs Rug, original 1898.
- 9) do. dansk Avl 1899.
- 10) Campine-Rug, Hofmansgave 1899.
- 11) do., i Forsøgene siden 1889.

- 12) Bestehorns Kæmperug, original 1895.
- 13) do., i Forsøgene siden 1889.
- 14) Schlanstedter-Rug, original 1899.
- 15) do., i Forsøgene siden 1889.
- 16) Petkuser-Rug, original 1899.
- 17) do., — 1896.
- 18) Sandrug, i Forsøgene siden 1890.
- 19) Kortakset Rug, Lyngby 1899.
- 20) Langakset Rug, Lyngby 1899.
- 21) Brun Rug, Kørnicke 1895.
- 22) Walkenhäuser-Rug, original 1899.
- 23) Champagner Rug, Tyskland 1899.
- 24) Russisk Kæmperug, Tyskland 1899.
- 25) Pirna-Rug, original 1899.

Rugen groede meget kraftigt til og gik stærkt i Leje men blev dog godt kærnesat. Af Sygdomme optraadte ingen i nævneværdig Grad. Høsten fandt Sted den 1ste August. Afgrøden blev usædvanlig stor, saavel af Kærne som Halm. Størst Afgrøde gav Petkuser-, Zeelænder- og Heinrichs Rug, nemlig ca. 40 Cnt. Kærne og 86 Cnt. Halm. Af de almindelige Sorter gav Provsti- og Campine-Rug mindst Afgrøder, ca. 34 Cnt. Kærne og 84 Cnt. Halm. Imod Sædvane gav Bretagne-Rugen en forholdsvis lille Afgrøde.

2. Saatidsforsøg med Rug udførtes som umiddelbar Fortsættelse af det i 1896 herover paabegyndte Forsøg og omfattede Provsti-Rug, gammel dansk Rug (fra Gaardbogaard), Bretagne- og Zeelænder-Rug. Saatiderne vare 1., 10., 20. og 30. September og 10. Oktober. Paa Grund af Rugens usædvanlig kraftige Vækst gav en forholdsvis sen Saaning størst Kærneudbytte, medens den tidlige Saaning som sædvanlig gav mest Halm. Bretagne-, Provsti- og Zeelænder-Rug gav paa det nærmeste lige store Gennemsnitsafgrøder, medens Bretagne Rugen synes bedre end de øvrige Sorter at have taalt baade en for tidlig og for sen Saaning.

3. Saamængdeforsøg med Rug dannede ligeledes Fortsættelse af de foregaaende Aars Forsøg og var som tidligere kombineret med Saatidsforsøget. De anvendte Saamængder var 150, 190 og 230 Pd. pr. Td. Ld. Udslagene for Variationerne i Saamængden var som sædvanlig ikke store, dog

noget større end almindelig, idet tyndere Udsæd, særlig ved de tidlige Saatider, gennemgaaende gav større Kærneafgrøde end tykkere, hvad der utvivlsomt hænger sammen med, at Afgrøderne efter den større Udsædsmængde gik tidligere og stærkere i Leje end efter mindre Udsædsmængde.

4. Forsøg med forskellige Bygsorter. Forfrugten for Bygget var Rodfrugter, hvortil der gødedes med 40000 Pd. Staldgødning pr. Td. Ld. Til Bygget gaves ingen Gødning. Jorden var ved Saaningen bekvem. Saaningen fandt Sted den 20. April. Udsædsmængden var efter 200 Pd. pr. Td. Ld. Der benyttedes 4 Fællesparceller à $\frac{1}{200}$ Td. Ld. Afgrøden groede jævnt godt til. Af Sygdomme optraadte som sædvanlig Bladplet-syge (*Helminthosporium gramineum*) i ret betydelig Grad paa Toradet Byg, særlig paa de til „Nikkende Byg“ hørende Kultur-former. Seksradet Byg samt Hvid storavnet Byg var i kendelig Grad angrebet af Stribesyge (*Napicladium Hordei*). Følgende Prøver vare udsaaede:

- 1) Dansk 2rd. Byg, fra Skanderborg-Eggen 1895.
- 2) Hannah Byg, tidlig, Tystofte 1893.
- 3) do., sildig, do.
- 4) Thoruplunds Byg, Zastrow ved Odense 1899.
- 5) Chevalier Byg, fra Sorteringsforsøgene, Tystofte 1893.
- 6) do., Hallets, do.
- 7) do., Lerchenborg do.
- 8) Steensgaards Byg, do.
- 9) do., rødavnet, do.
- 10) Dansk Byg, 2rd. Ørsløv, do.
- 11) Hvid storavnet Byg, do.
- 12) Goldthorpe Byg, Markfrøkont. 1893.
- 13) Krydsningsbyg A, do.
- 14) do. B, do.
- 15) Prentice Byg, Rolykkegaard 1893.
- 16) do., Lyngby 1898.
- 17) do., rødavnet, Tystofte 1893.
- 18-35) Forskellige Former, udskilte af Prentice Byg.
- 36) 6rd. Byg fra Ørsløv, Tystofte 1893.
- 37) do. - Sorteringsfors., Tystofte 1893.
- 38) do., Nordslesvigsk, Mkfrk. 1893.
- 39) do., fra Haug (Norge), Tystofte 1893.

Af de almindelige Sorter af 2rd. Byg gav Prentice Byg som sædvanlig størst Afgrøde nemlig 27 Cnt. Kærne og 38 Cnt. Halm (Lyngby Prentice Byg gav ubetydeligt større Afgrøde end Prentice Byg fra Rolykkegaard). 2 af de af Prentice-Bygget udskilte Former gav større Afgrøde end det ægte Prentice-Byg (ca. 28 Cnt. Kærne), medens 8 af disse Former gav under 25 Cnt. Kærne. Mindst Afgrøde gav af de mere almindelige Sorter Krydsningsbyg og Goldthorpebyg, nemlig ca. 24 Cnt. Kærne og 36 Cnt. Halm.

5. Forsøg med forskellige Havresorter. Forfrugt Kartofler, hvortil gødet med 30000 Pd. Staldgødning pr. Td. Ld. Til Havren gødedes ikke. Havren bredsaædes den 15de April paa 4 Fællesparceller å $\frac{1}{200}$ Td. Ld. Jorden var ved Saaningen bekvem. Udviklingen var normal. Af Sygdomme optraadte Havrebrand i forholdsvis betydelig Mængde, ganske særlig i Skotsk Havre, ca. 40 %.

Følgende Prøver indgik i Forsøgene:

- 1) Grenaa-Havre, F. t. K. F.'s Stamme.
- 2) do., Mkfrk. 1893.
- 3) Provsti-Havre, F. t. K. F.'s Stamme.
- 4) do., original 1893.
- 5) Beseler-Havre, F. t. K. F.'s Stamme.
- 6) do., Erh. Frederiksen 1897.
- 7) Ø-Havre, F. t. K. F.'s Stamme.
- 8) do., Mkfrk. 1890.
- 9) Heines Havre, original 1893.
- 10) Gul kanadisk Havre, Mkfrk. 1889.
- 11) Ligowo-Havre, Vilmorin 1890.
- 12) Duppauer-Havre, Mkfrk. 1890.
- 13) Nyzeelandsk Havre, Mkfrk. 1890.
- 14) Skotsk Havre, Tystofte 1893.
- 15) Coulommiers-Havre, Vilmorin 1891.
- 16) Hvid tatarisk Sværdhavre, Mkfrk. 1890.
- 17) Sort do., do.
- 18) Ny Göttinger-Havre, do.
- 19) Gul flandersk Havre, Vilmorin, 1891.
- 20) White Banner Oat, Gibbs, Nordamerika 1897.
- 21) do., Brown, do.
- 22) do., Verden, do.
- 23) do., Bluart, do.

Modningen og Høsten fandt Sted fra den 4. til 14. August, tidligst for Nyzeelandsk, Duppauer, Ligowo og de amerikanske Sorter, sidst for Grenaa-, Provsti-, Ø-, Beseler- og Heines-Havre samt Sværdhavre. Størst Afgrøde gav Grenaa-, Provsti-, Beseler-, Ø-, Duppauer- og Ligowo-Havre samt et Par af de amerikanske Sorter, 27 à 30 Cnt. Kærne og 38 à 41 Cnt. Halm; mindst Afgrøde gav Nyzeelandsk, Skotsk, Coulommiers og Sværdhavre, nemlig 20 à 24 Cnt. og indtil 46 Cnt. Halm (Hvid Sværdhavre).

6. Saatidsforsøg med Havre udførtes i samme Mark og under samme Forhold som Forsøget med forskellige Sorter. Saatiderne vare den 5., 15. og 25. April, 5. og 15. Maj. Der benyttedes Beseler- og Gul flandersk Havre. Den første gav lidt større Afgrøde end den sidste. Gennemsnitlig høstedes følgende Afgrøder efter Saaning den

5. April	30 Cnt.	Kærne	og	34 Cnt.	Halm.
15. —	27 —	do.	-	37 —	do.
25. —	21 —	do.	-	37 —	do.
5. Maj	19 —	do.	-	39 —	do.
15. —	17 —	do.	-	41 —	do.

Der er saaledes en stærk og jævn Nedgang i Kærneudbyttet, efterhaanden som der er saaet senere. Dette hænger tildels sammen med Tørken i Maj og Juni, men særlig maa Grunden søges i de stærke Angreb af Fritfluellarver, der blev desto mere ødelæggende, jo senere Saaningen fandt Sted. Naar Halmudbyttet er tiltagende, da er Aarsagen hertil væsentlig, at den tidlig saaede Havres Væksttid fortrinsvis faldt i den tørre For-sommer, medens den sent saaede kunde drage Nytte af Juli Maanedes rigelige Regnmængde.

7. Saamængdeforsøg med Havre. Af Beseler- og Gul flandersk Havre udsaaedes til hver af de ovenanførte Saatider følgende Saamængder pr. Td. Ld.: 150, 180, 210 og 240 Pd. I Gennemsnit af alle Saatider høstedes af Beseler-Havre ved en Udsæd af:

150 Pd.	pr.	Td.	Ld.	22 Cnt.	Kærne	og	37 Cnt.	Halm.
180 —	—	—	—	23 —	do.	-	38 —	do.
210 —	—	—	—	24 —	do.	-	38 —	do.
240 —	—	—	—	24 —	do.	-	39 —	do.

De største Udsædsmængder har saaledes givet lidt større Afgrøder end de mindste.

8. Forsøg med Blandinger af Byg og Havre. Forsøget udførtes i Bygmarken og tilsigtede at finde det hensigtsmæssigste Blandingsforhold for de to nævnte Kornarter, der tillige var udsaaede i ren Tilstand hver for sig. Størst Afgrøde af Kærne gav rent Byg, nemlig 26 Cnt. pr. Td. Ld., medens ren Havre gav mindst Afgrøde, 24 Cnt. Kærne. Rigelig Indblanding af Havre gav størst Halmafgrøde.

9. Forsøg med Blandinger af Vaarkorn og Bælgsæd. Dette Forsøg, der udførtes paa Virummarken, tilsigtede at belyse det bedste Blandingsforhold af Havre, Byg, tidlige (Snedinge-) Ærter, middeltidlige (Glænø-) Ærter, Vikker og Hestebønner. Af Blandingerne gav 150 Pd. Havre, 50 Pd. Byg, 35 Pd. Snedingeærter og 15 Pd. Vikker størst Afgrøde, nemlig 24 Cnt. Kærne og 48 Cnt. Halm, medens 75 Pd. Havre, 30 Pd. Byg, 125 Pd. Glænøærter og 30 Pd. Vikker gav mindst Afgrøde af Blandingerne af Korn og Bælgsæd, nemlig 20 Cnt. Kærne og 45 Cnt. Halm.

10. Forsøg med forskellige Slags Ærter til Modenhed. Forsøget udførtes i Virummarken i temmelig udpint og uren Jord. Ærterne radsaaedes den 11. April med 9 Tom. Rækkeafstand. Der hakkedes 1 Gang mellem Rækkerne. Der benyttedes 3 Fællesparceller à 100 □ Al. Udsædsmængden varierede efter Kornstørrelsen fra 200 til 375 Pd. pr. Td. Ld. Vægten af 1000 Korn varierede fra 119 til 289 Gram. De tidligst modne Prøver høstede den 27. Juli, de sildigste den 22. August. Følgende Prøver var udsaaede:

a. *Hvidblomstrede med gule Frø.*

- 1) Tidlig fra Snedinge.
- 2) Erfurter Klunker.
- 3) Victoria.
- 4) Tidlig gul fra Stevns.
- 5) Lille gul H.J.O.
- 6) Guldært.

b. *Hvidblomstrede med blaagrønne Frø.*

- 7) Lille blaa H.H.
- 8) Mørkblaagrøn amerikansk.

- 9) Middelstor blaagrøn J.
- 10) Sildig grøn fra Ørsløv.
- 11) Blaagrøn fra Lotz.

c. *Hvid- og rød-blomstrede med graagule Frø (Bastard).*

- 12) Graagul Bastard.

d. *Rød-blomstrede med ensfarvede Frø.*

- 13) Tidlig Lyngby-Ært.
- 14) Stor sønderjydske Ært.
- 15) Tidlig graa engelsk.
- 16) Graa (blakket) Glænø.

e. *Rød-blomstrede med marmorerede Frø.*

- 17) „Sjællandsk Agerært“.
- 18) Graa marmoreret falstersk.
- 19) Early Maple.
- 20) Graa marmoreret Glænø-Ært.

f. *Rød-blomstrede med punkterede Frø.*

- 21) Graa lyspunkteret Glænø-Ært.
- 22) Sandært.
- 23) Graa nordsjællandsk (Fredensborg).

Størst Kærneafgrøde gav Tidlig Snedinge, Tidlig gul fra Stevns samt Glænø-Ærterne (1500 à 1800 Pd. pr. Td. Ld.). Mindst gav ovenstaaende Nr. 7, 13 og 22 (900 à 1100 Pd. pr. Td. Ld.).

11. Forsøg med forskellig Udsædsmængde af Ærter til Modenhed. Hertil anvendtes Tidlig Snedinge-, Victoria- og Graa marmoreret Glænø-Ært, der udsæedes med følgende Saamængder pr. Td. Ld.: Snedinge: 200, 275 og 350 Pd. Victoria: 275, 375 og 475 Pd. Glænø: 260, 350 og 440 Pd. Kærneafgrøden var i alle Tilfælde regelmæssigt stigende med Udsædsmængden, men Stigningen af Afgrøden var ikke synderligt større end Stigningen i Saamængden. Halmudbyttet steg derimod betydeligt, og efter den tætte Udsæd dækkedes Jorden tidligere og stærkere end efter den tynde, ligesom Afgrøden modnedes desto mere ensartet og desto tidligere, jo større Saamængde der anvendtes.

12. Forsøg over forskellige Rodfrugtarters Ydeevne. Forsøget omfattede Runkelroer, Turnips, Kaalroer, Gulerødder og Kartofler og havde til Formaal at undersøge, hvilken af disse der gav størst Tørstofudbytte pr. Arealenhed. Det var planlagt og udførtes i Overensstemmelse med de øvrige Forsøg med Rodfrugter og Kartofler (se nedenfor). De paagældende Arter dyrkedes Side om Side, og hver Prøve var omgivet af fornøden Isolation. Gulerødderne led en Del af Angreb af Fluelarver; de øvrige udviklede sig normalt. Der høstedes i Gennemsnit af 4 Fællesparceller følgende Afgrøder:

Runkelroer (god Barresstamme) .	769 Cnt.	Roer, 99 Cnt.	Tørstof.
Kaalroer (god Stamme af Bangholm) 594 — do.,	76 — do.		
Kartofler (Richters Imperator) . .	286 — Knolde,	75 — do.	
Turnips (god Stam. af Yell. Tankard) 636 —	Roer, 65 — do.		
Gulerødder (Champion)	462 — do.,	54 — do.	

13. Forsøg med forskellige Rodfrugtstammer. Forsøget omfattede 36 Stammer af Barres Runkelroe, 2 Ørsløv Flaske, 1 Gul Eckendorfer og 1 Fodersukkerroe samt 14 Stammer af Bangholm Kaalroe. Forfrugten var Havre uden Gødning. Til Roerne gaves 40000 Pd. Staldgødning pr. Td. Ld., hvormed der tilførtes 165 Pd. Kvælsaf, 147 Pd. Fosforsyre og 189 Pd. Kali. Saaningen fandt Sted i bekvem Jord den 8. og 9. Maj paa flad Jord med 22 Tom. mellem Rækkerne. Planterne udtjydedes til en Afstand af 10 Tom. Hver Prøve udsaaedes paa 8 Fællesparceller à 2 Rækker à 14 Alen. Frøet spirede godt, og Roerne udviklede sig jævnt godt. Af Sygdomsangreb optraadte Bederust i ringe Omfang. Af de 36 Barres-Stammer gav den bedste 99 Cnt. Tørstof pr. Td. Ld., den ringeste 83 Cnt.; de 5 bedste gav i Gennemsnit 98 Cnt., de 5 ringeste 85 Cnt. Af de 14 Bangholm-Stammer gav den bedste 94 Cnt. Tørstof pr. Td. Ld., den ringeste 74 Cnt.; de 3 bedste gav gennemsnitlig 91 Cnt., de 3 ringeste 80 Cnt.

14. Forsøg over Tab ved „Spring“ i Roerækkerne. For at tilvejebringe et første Bidrag til Belysning af, hvorledes de Roer udvikle sig, der staa paa hver sin Side af et Spring i Rækken, foretoges Vejning af en Del saadanne Roer. Rækkerne gik i Retning Syd-Nord, og de to Roer, der stod henholdsvis Syd og Nord for Springet vejedes hver for sig. I Tabel-

len S. 216—217 gengives de herved fremkomne Tal, idet det bemærkes, at de forskellige Rækker ikke kan sammenlignes indbyrdes, hvad der dog ingen Indflydelse faar paa Materialets Værdi.

Tallene giver Antydning af, at den Forudsætning er fejlagtig, som man i Praksis ofte mener at kunne gaa ud fra, at de Roer, der staar inde ved et Spring, bliver saa meget større, at Springene intet nævneværdigt Tab volder. Tallene i sidste Rubrik viser klarest, hvor langt dette er fra at være Tilfældet, idet disse Tal skulde have været = 0, hvis der ikke voldttes Tab ved Springene. Tallene giver endvidere en foreløbig Antydning af, hvilken Værdi man i Forsøgene kan tillægge Spring i Rækkerne. At den nordre Roe ved et Spring gennemgaaende er større end den søndre er maaske kun af teoretisk Interesse.

15. Forsøg med forskellige Kartoffelsorter. Forfrugt Rug, hvortil gødet med 200 Pd. 18 % Superfosfat pr. Td. Ld. Kartoflerne fik 30000 Pd. Staldgødning pr. Td. Ld. med et Indhold af 123 Pd. Kvælstof, 110 Pd. Fosforsyre og 142 Pd. Kali. Kartoflerne lagdes 10.—12. Maj i bekvem Jord. Afstanden mellem Rækkerne var 1 Alen, og mellem Planterne i Rækkerne 12 Tom. Hver Prøve lagdes paa 4 Fællesparceller, hver paa 2 Rækker à 14 Alen. Spiring og Udvikling var normal. Kartoffelsygen optraadte noget stærkere end sædvanlig. Følgende Sorter var inddragne i Forsøget:

1. Agnelli.	16. Edelstein.
2. Alkohol.	17. Eiffel Tardive.
3. Amor.	18. Flourball (Suttons).
4. Andersen.	19. Fortuna.
5. Athene.	20. Freemann.
6. Beauty of Hebron.	21. Frigga.
7. Blaa Kæmpe.	22. Fyrsten af Lippe.
8. Boncza.	23. Geheimeraad Thiel.
9. Brinckwords Beauty.	24. Globus.
10. Champion.	25. Gloria.
11. Cherusker.	26. Gratia.
12. Cæsar.	27. Grev Pückler.
13. Dolega.	28. Grosser Kurfürst.
14. Domin.	29. Hammersmith.
15. Dr. v. Eckenbrecker.	30. Herbst.

31. Hertha.	58. Professor Kühn.
32. Hortensia.	59. Professor Maercker.
33. Imperator (Richters).	60. Professor Orth.
34. Irish Daisy.	61. Professor Wittmack.
35. Joseph Rigault.	62. Prolific Tardive.
36. Juli.	63. Queen of the South.
37. Jumbo.	64. Queen of the Valley.
38. Juvel.	65. Reading Giant.
39. Karl d. Grosse.	66. Rigskansler.
40. Kiepert Marienfelde.	67. Rosen, sildig, hvid.
41. Korczak.	68. Rosen, tidlig.
42. Lech.	69. Ruprecht Ransern.
43. Leliwa.	70. Seed.
44. Le Roi.	71. Simson.
45. Lesseps.	72. Skotsk (gul).
46. Lord Beaconsfield.	73. Snerose (Richters).
47. Lydia.	74. Szaraczek.
48. Magnum Bonum (Suttons).	75. Taczala.
49. Major Wissmann.	76. Topas.
50. Marius.	77. Urania.
51. Max Eyth.	78. Vestjyds, blaa.
52. Mont Blanc.	79. Wilhelm Korn.
53. Oxford.	80. Wonder of the World.
54. Phøbus.	81. Zagloba.
55. Piast.	82. Zawisza.
56. Polaris.	83. Zwiebel (Cimbals).
57. Premierminister.	84. Æggeblomme.

De 10 bedste Sorter var med Hensyn til samlet Afgrøde af Knolde følgende: Topas, Cæsar, Blaa Kæmpe, Agnelli, Zagloba, Prof. Maercker, Imperator, Taczala, Korczak og Irish Daisy. Størst Afgrøde var 312 Cnt. pr. Td. Ld., mindst blandt de nævnte 10 Sorter var 288 Cnt. Mindst Afgrøder gav følgende 10 Sorter: Hertha, Hammersmith, Flourball, Jumbo, Polaris, Lesseps, Frigga, Urania, Freemann og Karl d. Grosse. Lavest Afgrøde var 171 Cnt. pr. Td. Ld., højest blandt de 10 sidstnævnte Sorter var 200 Cnt. Højest Tørstofprocent havde efternævnte 10 Sorter: Piast, Rigskansler, Frigga, Prolific, Tardive, Boncza, Amor, Gloria, Fyrsten af Lippe, Phøbus og Zawisza, nemlig fra 27 til 31 %. De 10 laveste med Hensyn til Tørstof-

Antal Roer i Rækkerne.	Roernes samlede Vægt. Pd.	Roer. Gennemsnitsvægt pr. Roer. Pd.	Vægt af de Roer, der begrænse Springene.			Mervægt af Roerne ved Springet i Sammenligning med alle Roernes Gennemsnitsvægt.		For at erstatte de paa Grund af Springene manglende Roer skal der for hvert Spring tillægges i pCt. af alle Roers Gennemsnitsvægt.	Bemærkninger.
			a. Roen syd for Springet.	b. Roen nord for Springet.	Gennemsnit af a og b.	Pd.	pCt.		
			Pd.	Pd.	Pd.				
33	630	19	09	23	16	÷ 03	÷ 16	116	En Række med 5 Spring.
29	755	26	34	30	30	04	15	85	
			30	43					
			20	31					
31	780	25	24	36	27	02	8	92	
			16	35					
31	670	21	23	32	28	07	33	67	En Række med 2 Spring.
			28	31					
			26	29					

33	52.0	1.6	2.4	2.6	2.5	0.9	56	44
33	46.0	1.4	2.4	1.8	2.1	0.7	50	50
32	68.5	2.1	2.5	2.3	2.2	0.1	5	95
			2.6	1.4				
33	59.0	1.8	1.9	2.3	2.1	0.5	26	74
31	61.0	2.0	2.0	2.2	2.1	0.1	5	95
34	65.5	1.9	2.0	2.0	2.0	0.1	5	95
33	61.5	1.9	2.0	3.8	2.9	1.0	53	47
32	70.0	2.2	2.4	3.8	3.1	0.9	41	59
32	59.0	1.5	3.6	1.7	2.6	1.1	73	27
33	73.5	2.2	2.7	2.8	2.7	0.5	23	77
32	86.5	2.7	4.2	4.5	4.3	1.6	59	41
32	67.5	2.1	2.7	3.6	3.0	1.0	48	52
34	51.0	1.5	1.6	2.6	2.1	0.6	40	60
			2.0	4.1				
34	71.0	2.1	3.6	2.7	3.1	1.0	48	52
			3.6	2.7				
33	59.0	1.8	3.3	2.4	2.8	1.0	56	44
34	53.0	1.6	1.9	3.2	2.5	0.9	56	44
32	68.0	2.1	3.8	3.2	2.7	0.6	20	71
			2.0	1.7				

En Række med
2 Spring.

En Række med
2 Spring.

En Række med
2 Spring.

procent vare følgende, der alle havde ca. 21 % Tørstof: Hertha, Vestjydsk blaa, Urania, Premierminister, Wonder of the World, Gratia, Irish Daisy, Kiepert Marienfelde, Lesseps og Polaris.

16. Forsøg med store og smaa Læggekartofler. Hertil benyttedes *Imperator* og *Magnum bonum*. Af den førstnævnte benyttedes Knolde af 32, 16, 8 og 4 Kvints Vægt, af *Magnum bonum* Knoldstørrelser paa 16, 8, 4 og 2 Kvint. *Imperator* gav efter de nævnte Knoldstørrelser og med 12 Tom. Afstand henholdsvis 287, 253, 237 og 219 Cnt. pr. Td. Ld. Med Fradrag af Læggekartoflerne vare Afgrøderne henholdsvis 195, 207, 212 og 205 Cnt. *Magnum bonum* gav efter de nævnte Størrelser af Læggekartofler henholdsvis 240, 214, 194 og 166 Cnt. pr. Td. Ld.; med Fradrag af Læggekartoflerne henholdsvis 194, 190, 183 og 159 Cnt. — Dette Forsøg er hermed afsluttet.

17. Forsøg med forskellig Afstand mellem Læggekartoflerne. Hertil benyttedes de samme 2 Sorter som i det sidst omtalte Forsøg. De sammenlignede Afstande vare 16, 12 og 8 Tom. *Imperator* gav ved Anvendelse af Læggekartofler af 16 Kvints Størrelse ved de nævnte Afstande i alt henholdsvis 229, 253 og 263 Cnt. pr. Td. Ld.; fradrages Læggekartoflerne, vare Afgrøderne henholdsvis 193, 208 og 194 Cnt. *Magnum bonum* gav ved de tilsvarende Afstande og ved Anvendelse af Læggekartofler af 8 Kvints Størrelse henholdsvis 196, 214 og 231 Cnt. pr. Td. Ld.; efter Fradrag af Læggekartoflerne vare Afgrøderne henholdsvis 179, 190 og 197 Cnt. — Denne Forsøgsrække er hermed ligeledes afsluttet.

18. Sammenligning mellem hele og ituskaarne Læggekartofler. Hertil benyttedes *Imperator* af 20 Kvints Størrelse. Til Sammenligning med hele lagdes halve, Trediede og Fjerdede. Alle Størrelser lagdes med 16, 12 og 8 Tom. Afstand. Resultatet af dette Forsøg, der hermed er sluttet, blev, at ved stor Afstand gav hele Læggekartofler størst Nettoafgrøde, medens de ituskaarne betalte sig bedre ved lille Afstand. Som sædvanlig avledes de største Knolde efter ituskaarne Læggekartofler. Ved 16 Tom. Afstand gav hele Læggekartofler Knolde paa gennemsnitlig 12 Kvints Størrelse. Afgrøden efter halve Læggekartofler vejede gennemsnitlig 14 Kvint, efter Trediede 18 Kvint og efter Fjerdede 20·5 Kvint.

Nedbørmængde og Middelvearme ved Forsøgsstationen ved Lyngby i 1900 sammenlignet med Gennemsnitstallene for 1891—99, angivet i Millimeter og °C.

Aar	Marts	April	Maj	Foraaret	Juni	Juli	August	Sommeren	September	Oktober	November	Efteraaret	Vinteren	Aaret
Nedbør i Aaret 1900	37.4	31.1	21.0	89.5	29.4	95.0	64.4	188.8	48.0	105.2	32.7	185.9	202.1	666.3
Gennemsnit af Nedbør i 1891—99	47.0	37.5	42.4	126.9	51.0	71.2	80.5	202.7	61.2	62.5	37.6	161.2	102.0	592.8
Mere i 1900	-9.6	-6.4	-21.4	-37.4	-21.6	23.8	-16.1	-13.9	-13.2	42.7	-4.9	24.7	100.1	73.5
Middelvearme i Aaret 1900	0.0	4.8	9.5	4.8	15.5	17.4	16.6	16.5	13.3	7.9	4.8	8.7	0	7.5
Gennemsnit af Middelvearme 1891—99	1.3	5.8	10.3	6.0	15.4	16.6	16.0	15.9	12.5	7.9	4.2	8.1	-1.1	7.2
Højere i 1900	-1.3	-1.0	-1.3	-1.2	0.1	0.8	0.6	0.6	0.8	0	0.6	0.6	1.1	0.3

*51

Ved 12 Tom. Afstand gav de tilsvarende Størrelser af Læggekartofler Afgrøder paa henholdsvis 10, 13, 14 og 16 Kvint og ved 8 Tom. Afstand var Knoldstørrelsen i Afgrøden henholdsvis 9, 11, 12½ og 14 Kvint. Det samme Forhold gør sig iøvrigt — om end ikke saa stærkt — gældende i Forsøget med store og smaa (hele) Læggekartofler og er maaske ikke uden praktisk Betydning saavel for Arbejdet ved Optagningen som hvor man særlig ønsker at avle enten forholdsvis store eller smaa Kartoffler.

19. Forsøg med Kløver o. l. Foderplanter fra forskellige Avlssteder. Den i Foraaret 1899 udlagte Kløvermark mislykkedes paa Grund af den tørre Sommer i 1899 saaledes, at Vejning af Afgrøderne i 1900 maatte anses for unyttig. Samme Efteraar opløjedes Marken. I Sommeren 1900 er der saaledes ingen 1ste Aars Kløvermark, og i 1901 bliver der følgelig ingen 2det Aars. Paa den i Foraaret 1898 udlagte Kløvermark toges derimod, overensstemmende med Driftsplanen, en Slæt i Sommeren 1900, før Marken pløjedes op for at halvbrakkes til Rug. I dette 2det Aars eneste Slæt, taget i Slutningen af Juni, gav tidlig mellemeuropæisk Rødkløver (incl. russisk) gennemsnitlig ca. 40 Cnt. Hø pr. Td. Ld., vekslende fra 30 til 45 Cnt. Sildige og halvsildige Prøver, særlig nord-europæiske, gav gennemgaaende betydelig mere, ca. 50 Cnt., vekslende fra 35 til 60 Cnt. Hvidkløver gav ca. 30 Cnt. Hø, Alsike 43 til 50 Cnt. efter Avlsstedet, Kællingtand 54 Cnt.

20. Forsøg med forskellige Staldfoderblandinger. Forskellige Blandinger af Havre, Byg, Ærter, Vikker og Hestebønner (se Planen for Forsøgsstationens Arbejde) udsaaedes til 3 forskellige Tider med ca. 3 Ugers Mellemrum. Afgrøderne høstedes paa et for Anvendelse som Staldfoder passende Tidspunkt. 1ste Saatid gav i det hele de største Afgrøder. De største Afgrøder, nemlig 52—54 Cnt. Hø, gav følgende Blandinger: 60 Pd. tidlige Ærter + 40 Pd. Vikker + 100 Pd. Havre + 50 Pd. Byg; 65 Pd. Glænø-Ærter + 35 Pd. Vikker + 100 Pd. Havre + 50 Pd. Byg. Ved de senere Saatider var omtrent de samme Blandinger de bedste. Af Grønvægten blev ca. 30 % Hø; rene Ærter og Vikker gav ca. 22 % Hø.

21. Forsøg over Virkningen af Roeblade til Byg. For at belyse Roebladenes Gødningsværdi anlagdes et Forsøg

i Bygmarken efter Roer. 4 Fællesparceller gaves saa mange Runkelroblade, som svarer til en almindelig Roeafgrøde, medens 4 andre Parceller ingen Blade fik. Resultatet blev, at de med Blade gødede Parceller gav en Afgrøde, der svarede til 27 Cnt. Kærne og 39 Cnt. Halm pr. Td. Ld., medens de ugødede gav 23 Cnt. Kærne og 36 Cnt. Halm.

Af andre Arbejder skal nævnes, at det for Københavns Amts Landboforening iværksatte Forsøg til Belysning af Byg-sygdommen „Sortprik“ er fortsat omtrent efter samme Plan som i de foregaaende Aar.

Det i Beretningen for 1898 omtalte Forsøg paa at tilvejebringe vinterfaste Former af *Vicia sativa* og andre etaarige Vikkearter er fortsat. Der haves en halv Snes forskellige Former, der nu synes at være nogenlunde haardføre, saaledes at Formering af de bedste ventelig snart vil kunne paabegyndes.

Ligeledes er der fortsat med Arbejdet paa Tilvejebringelse af nye Former af Vinterbyg. Det oprindelige meget store Antal overvintrede Prøver er nu reduceret til 30. Blandt disse findes navnlig enkelte Former af toradet Byg, der tegner til at kunne give anselige Afgrøder af fyldig og vægtig Kærne. De bedste Prøver ere nu formerede saa vidt, at der i Efteraaret 1900 for første Gang kunde anlægges et sammenlignende Forsøg til Belysning af Ydeevnen (3 Fællesparceller à $\frac{1}{100}$ Td. Ld.). Hvorledes disse nye Former vil stille sig overfor en streng Vinter har der imidlertid endnu ikke været Lejlighed til at erfare.

Stationens faste Assistent, Landbrugskandidat S. N. Lunde. frattraadte den 1ste April 1900 efter 7 Aars Tjeneste sin Plads for at overtage Stillingen som Inspektør ved De danske Kartoffelmelsfabrikker. Hans Plads her overtoges af Landbrugskandidat H. T. Christiansen.

Stationens Indtægter var i Finansaaret 1900—1901 følgende:

1. Bevilling paa Finansloven	9800	Kr.	"	Øre
2. Salg af Afgrøder fra Forsøgsmarken....	1679	—	77	—
3. For Udførelsen af Forsøg for Københavns Amts Landboforening.....	600	—	"	—
	<hr/>			
	12079	Kr.	77	Øre